

Faculty of
Psychology and
Educational Sciences
"Ovidius" University
of Constanta, Romania

BLACK SEA JOURNAL OF PSYCHOLOGY

www.bspsychology.ro

9 772068 464001

Reintegration of juvenile delinquents into society

Raluca Matei¹, Boboc Daniela²

^{1,2}Ovidius University of Constanta, Faculty of Psychology and Educational Sciences

Abstract. This paper aims to carry out research on " juvenile offender reintegration into society " because many of these people , after they are release from the detention center fail to reintegrate into society. The situation is alarming. My proposed method to achieve the research is the questionnaire . This questionnaire has 22 questions and was completed by the parents who have teenage children . I wanted the parents to realize that any young , at some point, may commit a very serious offense sometimes antisocial and therefore nobody should be judged . Juvenile offenders should be considered as part of the company and helped to not commit crimes again . We need more involvement in their support . If we help them reintegrate into society we help ourselves, because by default it will be a great saving to the state budget , budget format of our money, citizens of Romania. It is very important for every one to help them to become members of our society because in this way we all win.
Depends on us!

Key words: Reintegration, juvenile delinquency, society , help

Motivația alegerii temei. Am dorit să realizez o lucrare despre reintegrarea delicvenților juvenili în societate deoarece consider că această categorie de persoane este nedreptățită. După eliberarea din centrul de reeducare șansele de reintegrare în societate sunt foarte mici. De ce? O întrebare la care aș dori să primesc un răspuns. Poate că dacă acești copii ar beneficia de mai mult ajutor , ei nu vor mai fi nevoiți să comită infracțiuni.

Consider că dacă omul de rând nu ar avea prejudecăți și nu i-ar discrimina, aceștia ar putea avea mai multă încredere în puterile proprii și de ce nu, în persoanele din jurul lor. Viața este foarte grea pentru toți cetățenii țării noastre dar pentru cei au săvârșit o faptă antisocială pedepsită prin privare de libertate, lupta de supraviețuire după eliberare este de multe ori mai mare. Ce patron din România angajează la societatea lui un fost puscăriaș? Nu știu dacă există vreunul. Sper să existe. Ce șanse au aceste persoane să ducă o viață normală? Foarte puține, poate doar dacă câștigă la loto sau dacă întâlnesc persoane cu suflet mare care să îi ajute. Eu vreau să cred că se poate .

Sistemul sancțioator al minorilor. Fapta omului, ca element al răspunderii civile delictuale, este ilicită atunci când prilejuiește vătămarea unei persoane, prin atingerea unui drept subiectiv sau a unui interes legitim și este săvârșită cu vinovăție. (Elinescu,1994: 109).

Nota caracteristică pentru actul deviant este încălcarea normei și consecința este dezaprobarea socială. Când actul nu mai este dezaprobat de către comunitate, el încetează a mai fi deviant. (Marica, 2013: 1)

În clasa delictvenței juvenile intră pe lângă acte care definesc delikte în general și altele care sunt specific legate de vârstă, cum ar fi, starea de neascultare, chiulul de la școală, fuga de acasă, vagabondajul, consumul de băuturi alcoolice, fumatul, etc. Aceste acte pentru care adultul nu este sancționat. De aici și dificultatea unei definiții necontestabile, fapt relevat și de participanții la primul Congres al Națiunilor Unite pentru Prevenția Criminalității și Tratatamentul Delicvenților (1955), care nu au reușit să ajungă la o definiție lipsită de echivoc a termenului de delictvență (Grecu, Rădulescu. 2003).

Desigur, este absolut necesar să diferențiem în cadrul categoriei largi de minori câteva subcategorii, distincție făcută clar de către sistemul nostru juridic. Astfel, minorii până la vârsta de 14 ani nu răspund penal, chiar dacă ei comit infracțiuni. Cei cu vârstă între 14 și 16 ani răspund juridic limitat numai dacă se stabilește existența discernământului la expertiza medico-legală psihiatrică - art. 99 Codul penal. În sfârșit, minorii cu vârstă între 16 și 18 ani răspund în fața legii, având discernământ. Cu toate acestea, modul de sancționare și, mai ales, cel de executare a pedepselor se deosebesc de cele folosite pentru infractorii adulți (Voicu, 2002: 153).

În toate cele trei perioade de vârstă, deci până la 18 ani (sfârșitul minorului), persoana nu are *vârsta legală* a persoanei adulte, de aceea ea trebuie să fie tratată mai mult ca delictvență (desigur, când comite acte antisociale) decât ca pe o persoană criminală. (Skolnick, A. - *The Intimate Environment: Exploring Marriage and the family*, Boston: Little, Brown, 1973). Motivul principal îl constituie imposibilitatea asumării responsabilității depline precum în cazul adultului. Între copil și adult sunt o mulțime de deosebiri, dintre care cele mai importante sunt următoarele: Copiii parcurg câteva stadii ale dezvoltării care sunt diferite calitativ; aceste stadii sau etape manifestă tendințe de a amâna intrarea în perioada maturității (adultă) până la 20 de ani și chiar mai târziu. Și alți autori susțin că perioada adolescenței s-ar prelungi, în ultima perioadă de timp, chiar până la 25 de ani. (Schiopu, Verza. 1981: 123).

Pe tot parcursul acestor stadii sau perioade, copiii prezintă caracteristici, mai ales de ordin calitativ; total diferite față de adulți: în timp ce adulții muncesc și sunt responsabili, copiii se joacă mai mult și sunt ireponsabili; adulții sunt mai raționali și mai controlați, în timp ce copiii sunt mai emotivi și mai iraționali; adulții au o viață sexuală regulată în timp ce copiii nu au o viață sexuală etc. Până la deplina maturizare fizică, morală, emoțională și a deprinderilor raționale, locul potrivit pentru copii este în casa părintească, în școală, împreună cu colegii și cu locurile speciale pentru recreere. Se definește astfel răspunderea juridică ca fiind o situație juridică specifică constrângerii de stat atrasă de încălcarea sau nerespectarea normelor juridice în vigoare. Într - adevăr, într-un stat de drept cum este de altfel și țara noastră, cine încalcă normele juridice aflate în vigoare în acea perioadă trebuie să fie constrânși de către stat pentru a repara prejudiciile realizate prin acea încălcare a normelor juridice. (Elinescu, op. Cit: 109).

Dimensiuni psihologice și psihosociale ale educării și reintegrării sociale a minorilor delictvenți. În cazul în care minorii comit acte antisociale, se ridică problema reacției sociale organizate cu el. Această reacție vizează, pe de o parte, sancțiunea aplicată și, pe de altă parte, măsurile de reeducare și reinserție socială. Date fiind vârsta și caracteristicile psihofizice specifice minorului reacția socială în raport cu persoana celor ce comit fapte antisociale este și trebuie să fie diferită de cazul infractorilor adulți. Cauza principală o constituie faptul că minorul este în plin proces de formare și definitivare a profilului personalității, de maturizare socială și psihosocială, ceea ce face ca intervențiile exterioare restructurante și recuperative să fie mult mai adecvate și mai eficiente. (Rădulescu S, Banciu D., op.cit.: 120-121)

Reeducarea lor presupune, ca principal obiectiv, restructurarea personalității, reorganizarea și reechilibrarea subcomponentelor ei în vederea apropiării modului de conduită

de cel acceptat de către societate. Această activitate nu este deloc simplă și ușoară, necesitând în permanență o evaluare a eficienței programelor folosite. (Preda. op.cit.:42)

Personalitatea infractorului minor este rezultatul unei îmbinări neizbutite, a tuturor factorilor care concură la formarea personalității umane, îmbinare care dă naștere unei personalități temporar imperfecte, care îmbină greutăți de diferite grade în procesul de adaptare la cerințele vieții în societate. Deoarece cercetările de psihologie și pedagogie au demonstrat că, mai ales, în primii ani de viață se pun bazele unor importante componente de personalitate, apare imperios necesar ca educația în familie să se desfășoare în mod unitar, pe baza unui ansamblu de principii psiho-pedagogice și a unei metodologii clar conturate. În această privință, constatăm că, deși s-au elaborat multe lucrări, s-au organizat și desfășurat ample acțiuni cu părinții în vederea instruirii lor pentru ca influențele educative exercitate asupra copiilor să corespundă cerințelor și exigențelor sociale, există încă unele deosebiri între familii în ceea ce privește "metodologia și tehnologia educațională" adoptată.

Cercetări și proiecte în domeniu. Pentru a preveni dezvoltarea unor atitudini comportamentale de tip violent, dar și în scopul evitării unor situații de risc victimal, polițiștii de prevenire împreună cu organizația RCHF Romania și cu sprijinul autorităților locale din comuna Ciocănești, au pus bazele unei relații partenariale ce s-a materializat în organizarea unui centru de educație și prevenire a criminalității. Clubul de educație preventivă a fost organizat prin reabilitarea clădirii fostului cămin cultural din centrul comunei Ciocănești. Cu sprijinul organizației nonguvernamentale partener RCHF și al președintelui acesteia, domnul Brian Douglas, au fost achiziționate un ecran tip plasmă, un Dvd player, mese, scaune și bănci, fiind organizat cadrul desfășurării unor activități de prevenire și informare a tinerilor. În acest spațiu renovat cu sprijinul primăriei din localitate, elevii pot petrece timpul liber și își pot rezolva temele școlare. Mai mult decât atât, cu sprijinul partenerilor au fost achiziționate jocuri cu caracter educativ, menite să sporească capacitatea intelectuală a copiilor. În data de 13 iunie, polițiștii de prevenire, președintele RCHF Romania și primarul comunei Ciocănești au inaugurat centrul de prevenire, în prezența a 40 de copii cu vârste cuprinse între 13 și 16 ani. Au fost desfășurate activități de informare și prevenire a copiilor cu privire la delincvența juvenilă, violența în mediul școlar și fenomenul disparițiilor de minori. Pe ecranul plasmă au fost proiectate filme și spoturi preventive. De asemenea, s-au purtat discuții libere cu elevii, privind atitudinile comportamentale și consecințele în plan juridic și personal, generate de diversele tipuri de infraționalitate. De asemenea, elevii au fost informați cu privire la consecințele adoptării unui comportament de tip delictual sau violent, fiind distribuite materiale realizate în cadrul campaniei „Să exmatriculăm violența școlară”.

Proiect: Să exmatriculăm violența școlară!

Începând cu data de 3 iunie 2012 și până la sfârșitul anului școlar 2012/2013 vor fi desfășurate activități de informare în unitățile de învățământ preuniversitar, urmând a fi desfășurate activități de responsabilizare și conștientizare a elevilor cu privire la consecințele în plan juridic și personal generate de adoptarea unui comportament violent.

Pe perioada de desfășurare a examenului de bacalaureat și a activităților conexe, polițiștii de proximitate vor desfășura activități specifice de prevenire a actelor de violență în zona unităților de învățământ. În cea de-a treia etapă, pe perioada vacanței de vară, în cadrul campaniei vor fi organizate trei școli de vară în municipiul Suceava, dar și în localitatea Ciocănești, unde polițiștii de prevenire vor desfășura workshop-uri pe tema prevenirii delincvenței juvenile și violenței în mediul școlar. Cea de-a patra etapă va cuprinde perioada octombrie – decembrie 2013, când vor fi reluate activitățile preventive în mediul școlar. Activitățile de campanie sunt susținute cu 5000 de afișe și 15.000 de flyere cu

recomandări preventive care vor fi afișate și înmânate elevilor. De asemenea, în cadrul campaniei a fost realizat în format power-point un material sintetic de transpunere a Codului Penal pe înțelesul minorilor cu vârste cuprinse între 14 și 18. Lansarea campaniei a avut loc pe 31 mai, la sediul IPJ Suceava, unde împreună cu ING Bank a fost organizat un concurs de pictură pentru copiii cu vârste cuprinse între 5 și 12 ani. Peste 80 de copii au participat la această activitate, cu toții primind diplome, rechizite și dulciuri pentru desenele realizate

Siguranța școlară se constituie într-una dintre principalele condiții preliminare pentru existența unui învățământ pre-universitar de calitate. Dinamica criminalității înregistrate în acest domeniu relevă faptul că în primele 4 luni ale anului 2013, la nivelul județului au fost sesizate 16 infracțiuni săvârșite în școli sau în zona unităților de învățământ, în care au fost implicați și elevi, din care 10 în incintă și 6 în zona adiacentă (cu 2 mai puțin, comparativ cu aceeași perioadă a anului 2012, -11,1%), cele mai multe fiind reprezentate de loviri și alte violențe, în număr de 10 și 5 furturi, alături de o faptă de distrugere. Din cele 16 infracțiuni sesizate, 13 au avut loc în mediul urban și 3 în mediul rural, iar în toate cazurile autorii sunt cunoscuți. Vorbim aici de 14 elevi autori de fapte penale, iar dintre victime, 14 sunt din rândul elevilor și una din rândul cadrelor didactice. Chiar dacă se remarcă un trend descendent al violenței în mediul școlar, fiecare din partenerii cu atribuții în menținerea siguranței în școală trebuie să se implice activ și constant, pentru prevenirea unor situații de risc și a unor evenimente negative. (IPJ – Suceava)

Metodologia cercetării

Ipotezele cercetării

- Dacă elevii au o relație defectuoasă cu membrii familiei, atunci acești elevi prezintă risc de delicvență juvenilă;
- Dacă cetățenii de rând s-ar implica în proiecte privind prevenirea delicvenței juvenile, atunci apariția acesteia va fi diminuată considerabil.

Obiectivele cercetării

- Identificarea măsurii în care delicvența juvenilă poate fi prevenită;
- cunoașterea situației tragice la care sunt expuși minorii delicvenți după executarea pedepsei;
- determinarea cauzelor obiective și subiective ale delicvenței juvenile.

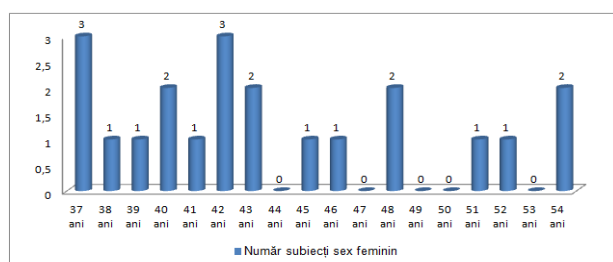
Eșantionul cercetării:

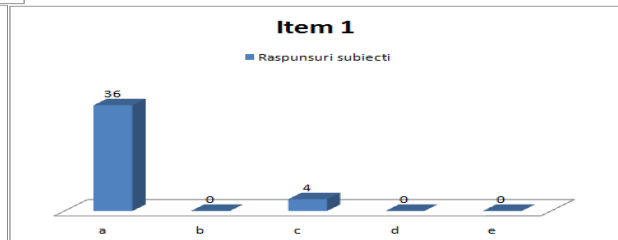
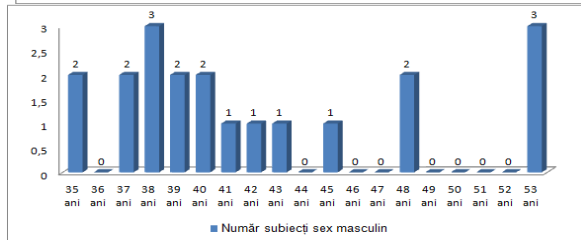
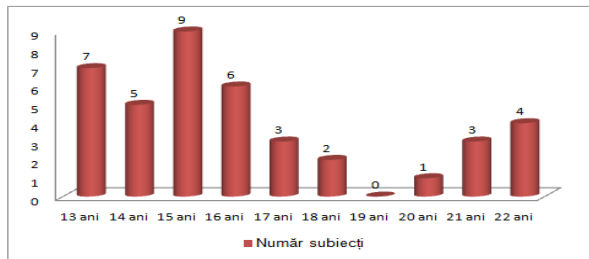
Eșantionul cu femei: cu vârste cuprinse între 37 și 54 ani;

Eșantionul cu bărbați: cu vârste cuprinse între 35 și 50 ani.

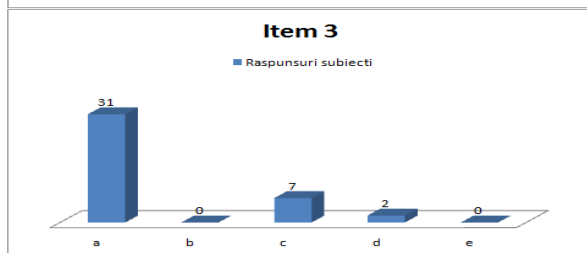
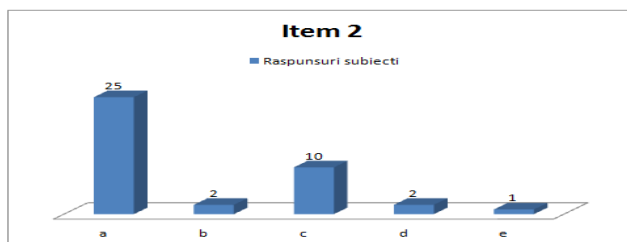
Planul de cercetare Pentru realizarea cercetării am realizat un chestionar. Chestionarul este adresat părinților care au copii adolescenți și este format din 22 de întrebări. Chestionarul se regăsește la anexe.

Reprezentarea grafică a rezultatelor:

La prima întrebare: Sunteți de părere că delincvența juvenilă ar putea fi prevenită , 36 de persoane au fost într-un total acord și doar 4 persoane au spus că uneori nu poate fi prevenită. Asta înseamnă că părinții sunt de părere că dacă cei care iau deciziile ar vrea să prevină apariția delincvenței juvenile acest lucru este posibil.

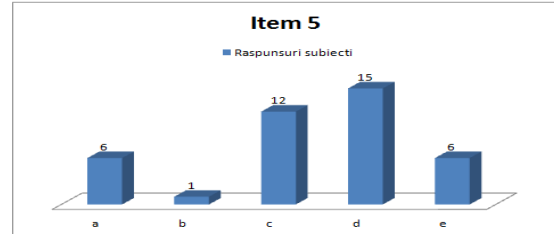
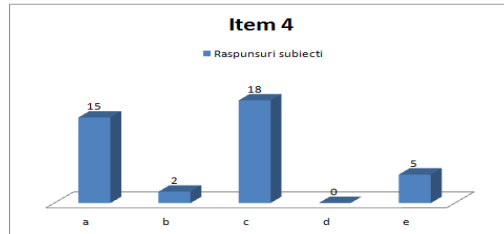

La a doua întrebare: Lipsa de afecțiune din partea familiei este una din principalele cauze ale apariției delincvenței juvenile, 25 de subiecți au fost într-un total acord, 2 au un acord parțial, 10 uneori da uneori nu , 2 sunt în dezacord parțial și unul în dezacord total. Peste 50% dintre subiecți consideră lipsa afecțiunii din partea familiei ca un factor primordial în apariția delincvenței juvenile. Acest lucru ar trebui să fie un semnal de alarm, familia trebuind să fie locul în care copilul se simte iubit și protejat.

La a treia întrebare: Învățarea unei meserii în centrul de reeducare îi ajută pe minorii infractori ca după eliberare să se reintegreze mai ușor în societate. 31 de subiecți au fost într-un acord total, 7 au răspuns uneori da , uneori nu și 1 a răspuns cu dezacord parțial, ceea ce înseamnă ca , după eliberare, tinand cont de faptul ca unii dintre ei nu vor mai fi minori, învățarea unei meserii îi va ajuta să se integreze în câmpul muncii.

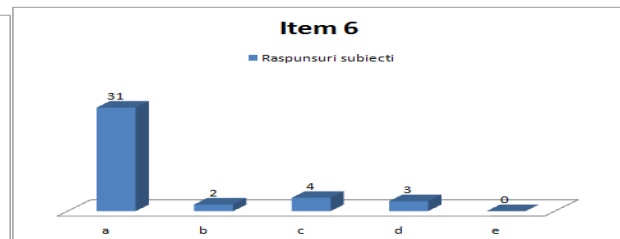
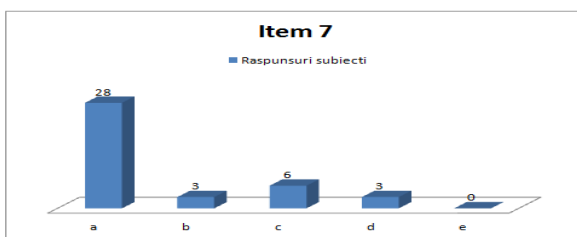

La a patra întrebare: Vă simțiți nesiguri în preajma unor persoane care au un comportament antisocial, 15 persoane au răspuns acord total, 2 au răspuns acord parțial, 18 au răspuns uneori da, uneori nu și 5 persoane au răspuns dezacord total:

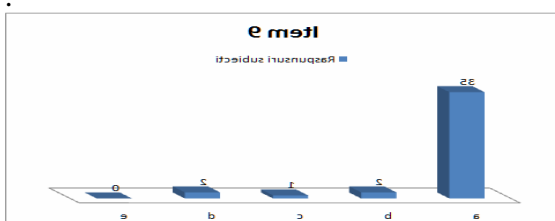
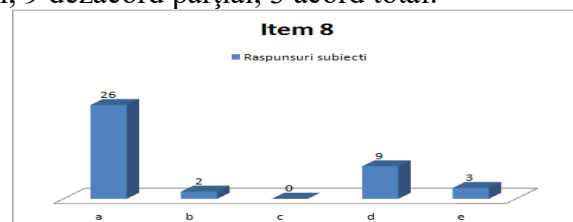
La a cincea întrebare: Prezența unor persoane care au săvârșit infracțiuni o percepeți ca pe o amenințare, 6 persoane au răspuns acord total, 3 acord parțial, 12 au răspuns uneori da, uneori nu 15 au răspuns dezacord parțial și doar 6 au răspuns dezacord total. Persoanele care au săvârșit o infracțiune, conform a peste 50% nu reprezintă o amenințare ceea ce este un lucru îmbucurător

La a șasea întrebare: Centrele de reeducare au ca scop îndreptarea minorilor pe un drum corect dar acest lucru nu se întâmplă întotdeauna, 31 au răspuns acord total, 2 acord parțial, 4 uneori da, uneori nu, 3 dezacord parțial ceea ce ne face să ne gândim.

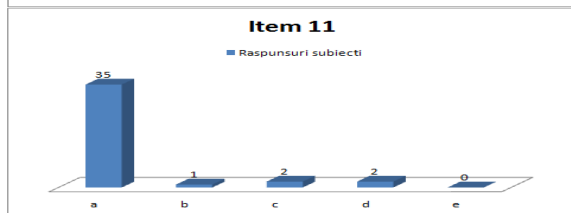
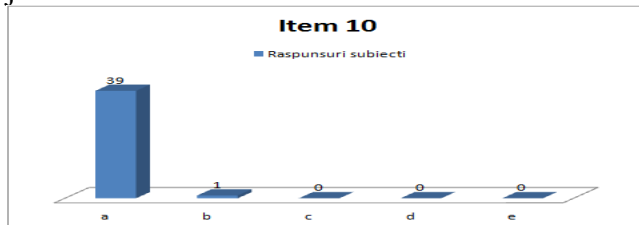
La a șaptea întrebare: După ieșirea din detenție aceste persoane au șanse mari să comită iar infracțiuni, 28 de persoane au răspuns acord total, 3 acord parțial, 6 uneori da, uneori nu, 3 dezacord parțial și nici unul nu a răspuns dezacord total. Situația este alarmantă, deoarece statisticele poliției Române ne arată un grad mare de recidivă la tineri.

La a opta întrebare: Statul nu se implică suficient în reintegrarea socială a delicvenților juvenili, 26 au răspuns acord total, 2 acord parțial, 9 dezacord parțial, 3 acord total.

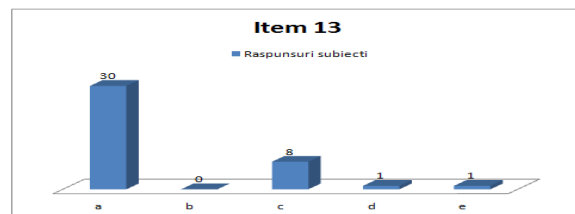
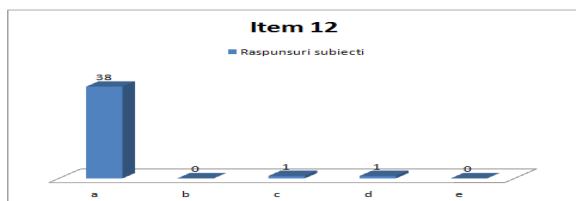
La a noua întrebare Pierderea libertății pentru o perioadă de timp poate avea urmări foarte grave în buna dezvoltare fizică și mai ales psihică a minorilor, 35 au răspuns acord total, 2 acord parțial, 1 uneori da, uneori nu și doar 2 dezacord parțial ceea ce ne face să ne gândim dacă nu este mai important să încercăm să anulăm cauzele apariției delincvenței juvenile.

La a zecea întrebare: Libertatea este darul cel mai de preț pe care îl poate avea cineva 39 de persoane au răspuns acord total și doar o persoană a răspuns acord parțial.

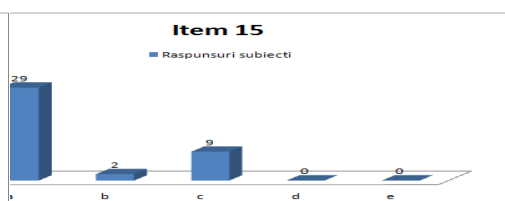
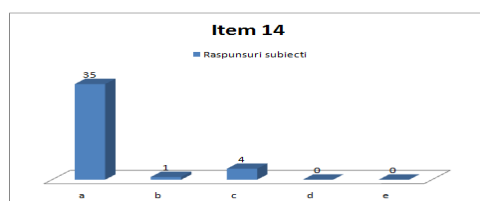
La întrebarea 11: Școala ar putea să prevină apariția devianței și delincvenței juvenile, 35 au răspuns acord total, 1 acord parțial, 2 uneori da, uneori nu și 2 dezacord parțial. Școala ar trebui să facă mult mai mult decât face în prezent pentru prevenirea delincvenței juvenile

La întrebarea 12: Marginalizarea minorilor infractori de către societate le mărește șansele de a comite iar infracțiuni, 38 au răspuns acord total, 1 uneori da, uneori nu și 1 dezacord parțial ceea ce ne face să ne gândim că ar trebui să ne schimbăm mentalitatea și să nu excludem faptul că este posibil ca și copiii noștri să comită o infracțiune și nu ne-ar conveni dacă ar fi "puși la zid".

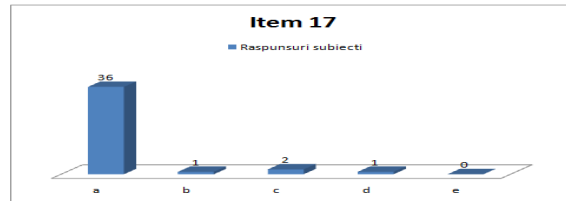
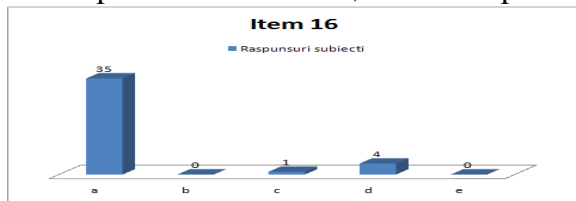
La întrebarea 13 După eliberare, minorii infractori au șanse reduse să își găsească un loc de muncă, 30 de persoane au răspuns acord total, 8 uneori da, uneori da, uneori nu, 1 dezacord parțial, 1 dezacord total. Trist dar adevărat

La întrebarea 14: Oamenii ar trebui să se implice în proiecte de prevenire a delincvenței juvenile, 35 de persoane au răspuns acord total, 1 acord parțial și 4 uneori da, uneori nu, ceea ce ne face să ne gândim că dacă toți am face ceva pentru acești copii ei nu ar mai comite infracțiuni și cu siguranță totul va fi bine.

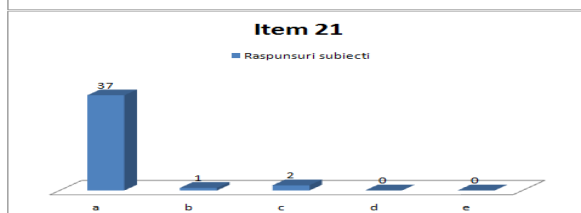
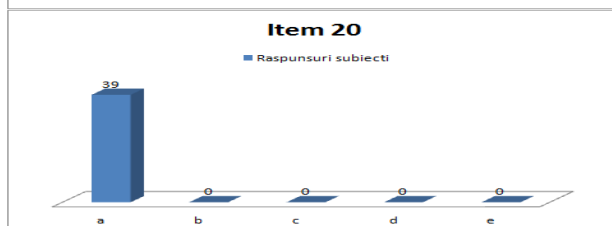
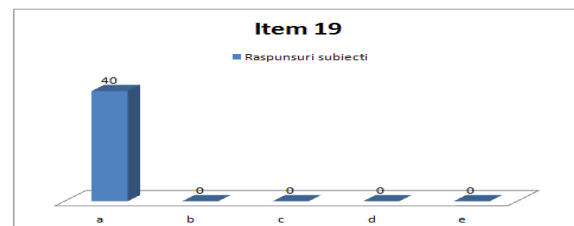
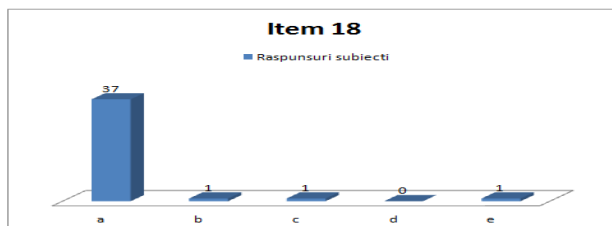
La întrebarea 15: V-ați implica în astfel de proiecte? 29 de persoane au răspuns acord total, 2 acord parțial, 9 uneori da, uneori nu. Deci, dacă cineva va lua inițiativa și va crea câteva proiecte comunitare, vor exista persoane care vor colabora.

La întrebarea 16: Dacă minorii care au săvârșit o infracțiune nu vor fi ajutați vor avea un destin tragic, 35 de persoane au răspuns acord total, 1 uneori da, uneori nu, 4 dezacord parțial. Aceste persoane au nevoie de ajutor altfel singura lor alternativa va fi să comită iar infracțiuni pentru a avea ce mânca.

La întrebarea 17: Ar trebui să se înființeze la nivelul fiecărui județ, organizații neguvernamentale care să aibă ca scop reintegrarea socială a delicvenților juvenili, 36 de persoane au răspuns acord total, 1 acord parțial, 2 uneori da, uneori nu, 1 dezacord parțial. Poate că aceasta ar fi o variantă ce ar trebui luată în calcul.

La a 18 întrebare: Statul ar trebui să acorde anumite facilități agenților economici care angajează foști detinuți: 37 de persoane au răspuns acord total, 1 acord parțial, 1 uneori da, uneori nu, 1 dezacord total. Statul dacă ar vrea ar putea să ajute reintegrarea delicvenților juvenili în societate.

La întrebarea 19: Ar trebui să se realizeze o bună colaborare între Serviciul de Probatoare, AJOFM, Inspectoratele Școlare Județene și diferite ONG-uri în vederea reintegrării sociale a delicvenților juvenili, toți subiecții au răspuns acord total ceea ce înseamnă acest lucru ar fi posibil.

La întrebarea 20: Dacă se va pune accent pe prevenirea delicvenței juvenile se va realiza și o economie la bugetul de stat, 39 de persoane au răspuns acord total. Cheltuielile

care se realizează cu un deținut în penitenciar sunt foarte mari. Dacă se va pune accent pe prevenție ar fi mai bine pentru toți.

La întrebarea 21: Aceste persoane care au săvârșit o infracțiune se pot reînegra în societate dacă sunt motivate, 37 de persoane au răspuns acord total, 1 acord parțial, 2 uneori da, uneori nu. Motivarea acestor persoane poate duce la scăderea recidivei.

La întrebarea 22: Implicarea mass-mediei în reintegrarea delicvenților juvenili în societate ar putea avea un efect pozitiv, 32 de persoane au răspuns acord total și 8 au răspuns uneori da, uneori nu. Mass-media este una dintre marile puteri ale unei societăți democratice. Implicarea ei poate avea un efect pozitiv

Concluzii.

În cadrul familiei se formează principiile și valorile morale ale unei persoane. Problema delicvenței juvenile în societatea românească este una de actualitate care după părerea mea ar trebui privită cu mai mare seriozitate.

Această cercetare a dorit să aducă în atenția cetățenilor participanți anumite probleme care sunt frecvent întâlnite. Minorii delicvenți nu provin doar din familii de un nivel social redus sau din familii dezorganizate. Aceștia pot proveni și din familii de intelectuali. Nimeni nu își cunoaște viitorul, de aceea consider că fiecare cetățean al acestei țări ar trebui să implice în proiecte de prevenire a delicvenței juvenile. Dacă vom preveni, prin realizarea unor proiecte susținute de instituțiile statului, prin proiecte comunitare, poate că delicvența juvenilă nici nu ar mai exista. Delicvența juvenilă este una dintre problemele grave cu care se confruntă statul nostru în această perioadă. Unii copii consideră că a încălca legea este doar un alt gen de "distracție", iar în colțul opus se află acei copii care, constrânși de situația materială precară recurg la gesturi disperate. Acțiunile unora au la bază dorința de a atrage atenția, îndeosebi a părinților, ori de a-și ocupa pur și simplu timpul. Aici se regăsesc acei tineri a-i căror părinți, preocupați de afaceri, îi neglijează, privându-i de afecțiune. Dacă la început totul este doar o joacă, pe măsură ce timpul trece, lucrurile capătă amploare și inevitabil se ajunge la săvârșirea unor fapte ilicite. Delicvența juvenilă poate fi prevenită. Depinde și de noi!

Bibliografie

- Elinescu, M. (1994). *Răspunderea civilă delictuală*, București: Editura Academiei,
- Skolnick, A. (1973). *The Intimate Environment: Exploring Marriage and the family*, Boston: Little, Brown
- Schiopu, U. Verza. (1981). *Psihologia vârstelor*, București: Editura Didactică și pedagogică
- Rădulescu S, Baci D. (1990). *Introducere în sociologia delicvenței juvenile*, București: Editura medicală,
- Preda V. (1981). *Profilaxia delicvenței și reintegrarea socială*, București: Editura științifică și enciclopedică
- Adela Voicu, (2002). *Psihologie judiciară*, Constanța: Editura Europolis,